

Dwa podcasty-oświadczenia dla Pani Minister z okazji obchodów ku uczczeniu pamięci więźniarek i więźniów w Ravensbrück i Sachsenhausen

(1) Ravensbrück

Szanowna Pani Laurenzi,
(przewodnicząca Międzynarodowego Komitetu Ravensbrück)
Szanowne Ocalone i szanowni Ocaleni z Ravensbrück
Szanowna Pani doktor Eschebach
Szanowni Państwo,

właśnie wtedy, gdy kwitł rzepak, niedaleko miasta Fürstenberg, otwarto nowy obóz koncentracyjny dla kobiet Ravensbrück. W maju 1939 roku reżim nazistowski zamknął pierwsze 900 kobiet w nowym obozie. Przez kolejne lata więziono i mordowano tu przeszło 132.000 kobiet i 20.000 mężczyzn co najmniej 40 narodowości. Wszyscy oni przeszli przez to historyczne miejsce: bramę obozową. Tu, w życiu tych ludzi, zmieniło się wszystko. Po przejściu przez bramę obozową więźniarki i więźniowie zetknęli się zestrzaźniczkami i strażnikami z SS, psami, pasiakami i wrzaskami. Na początku umarła jednostka jako indywidualność. Ludzie stali się tylko numerami. Po przekroczeniu bramy obozu los jednostki stał się niczym.

W obozie koncentracyjnym Ravensbrück zamordowano wiele tysięcy ludzi. Wiele nazwisk zostało utraconych. Wszystko, co z nich zostało, to wspomnienia Ocalonych. Naszą misją, jako następnego pokolenia, musi być nieodwracanie dzisiaj wzroku. Musimy pamiętać i pielęgnować tę pamięć - nawet jeśli w tym roku dla wielu jest to pamięć wirtualna.

Chcę podziękować wszystkim Ocalonym za zaangażowanie w dialog z młodymi ludźmi oraz za udział jako naoczni świadkowie tych czasów w oferowanej im edukacji historycznej i politycznej. Chcę podziękować Miejscu Pamięci Ravensbrück za jego pracę oraz wszystkim tym, którzy pracują tu na stałe lub w charakterze honorowym.

Na koniec pozostaje jedynie to przeświadczenie: przeszłość pozostaje dla nas przypomnieniem. Jesteśmy nie tylko odpowiedzialni za to, co robimy, ale zawsze jesteśmy odpowiedzialni za to, na co pozwalamy.